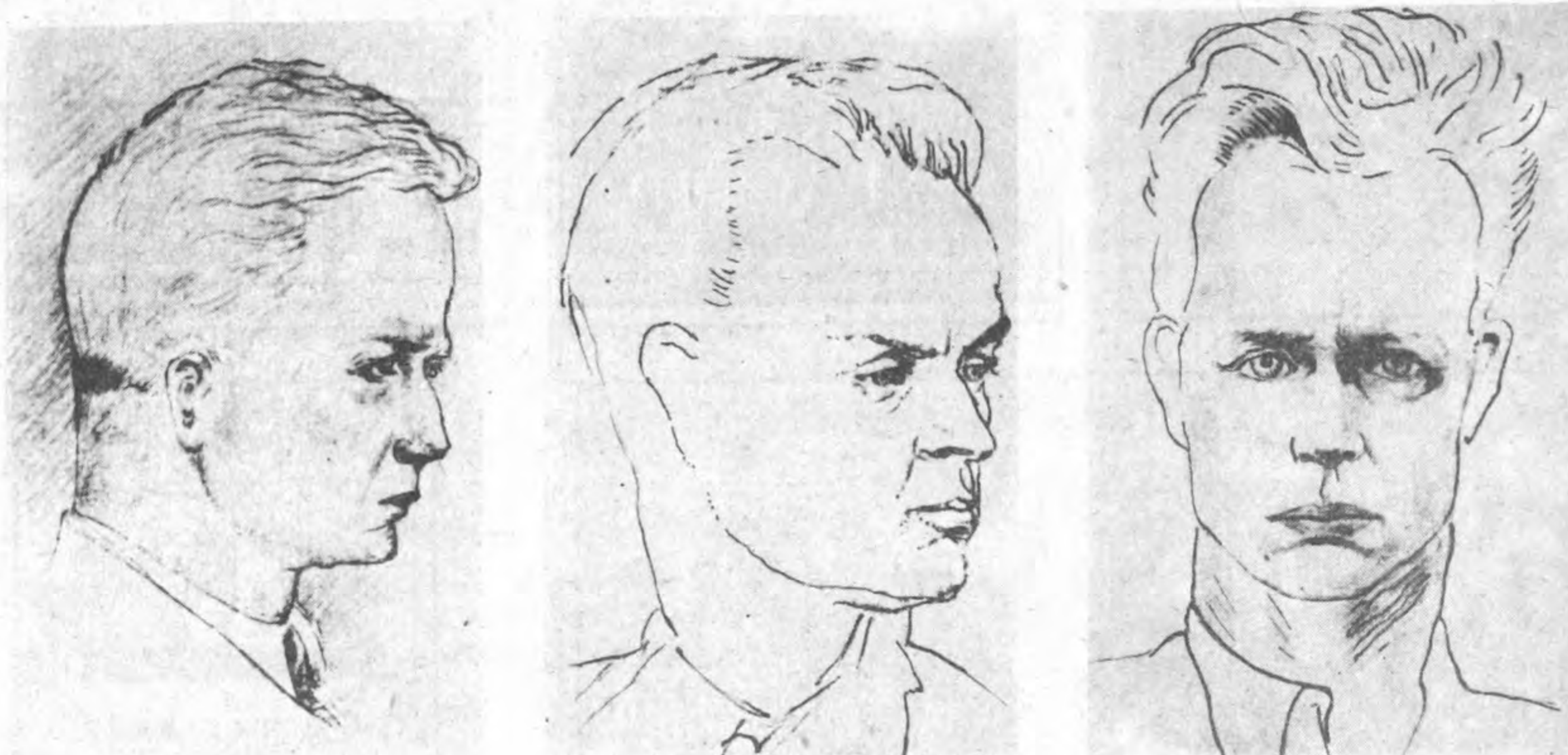
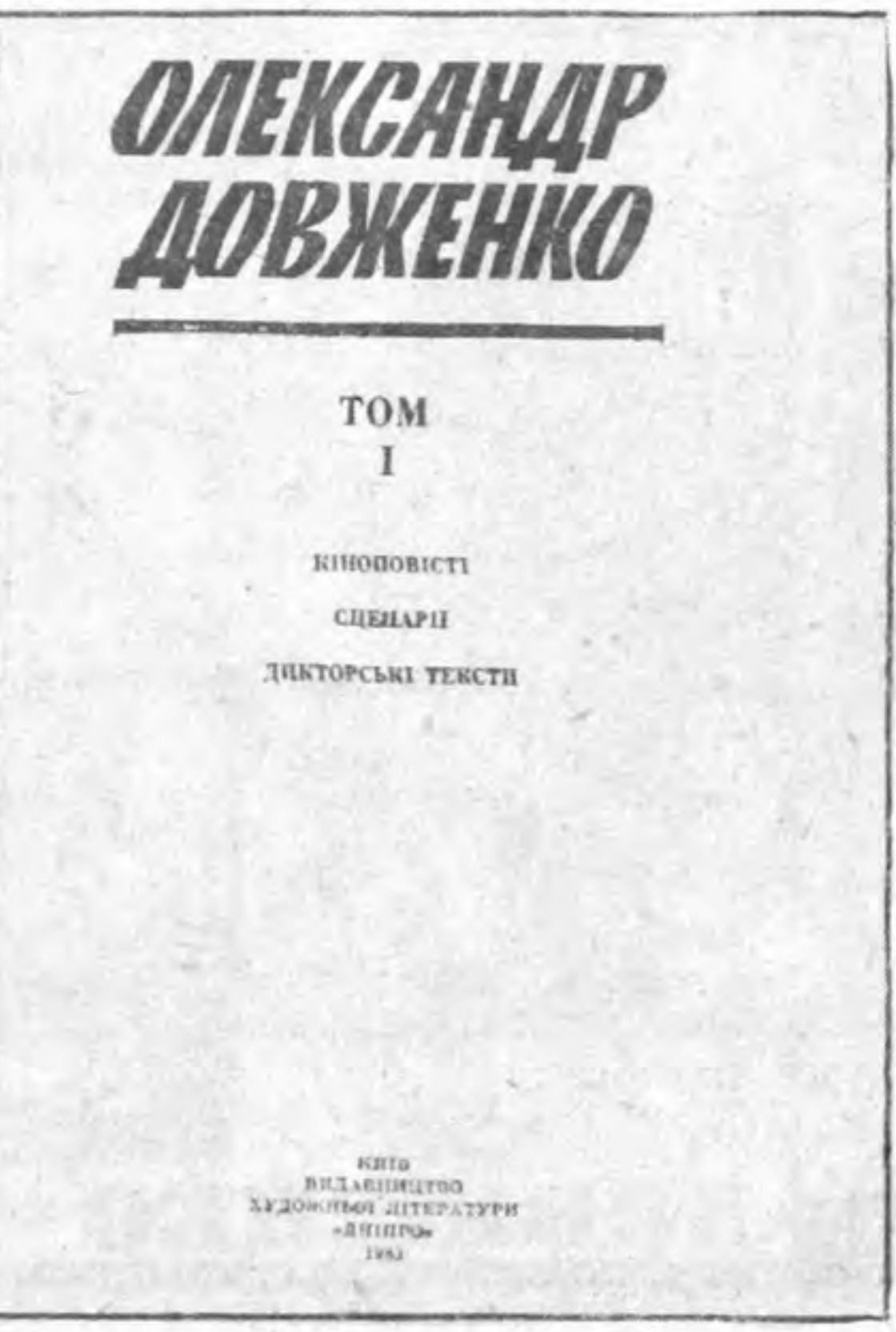
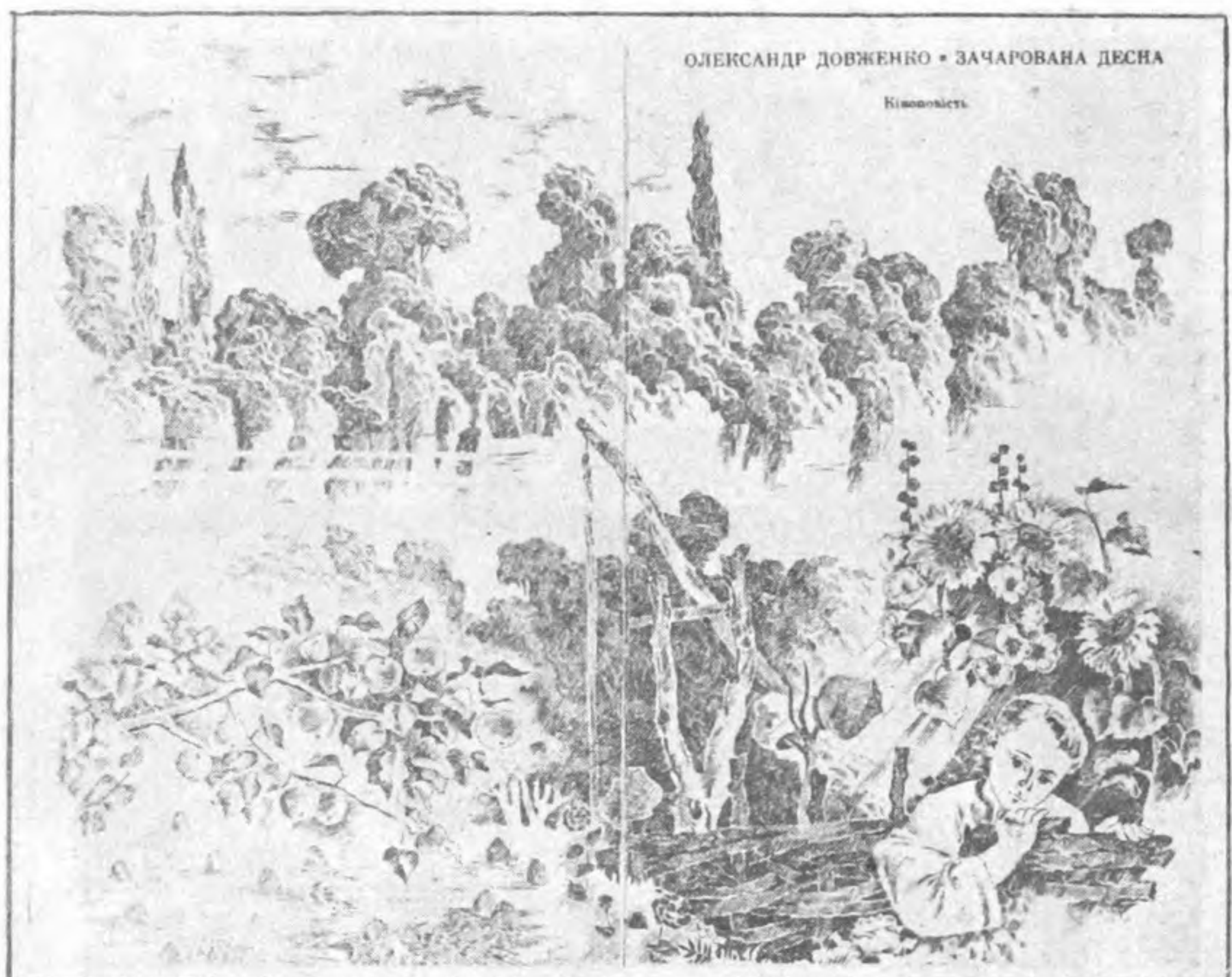


«Сьогодні роковини моєї смерті. Тридцять першого січня 1944 року мене було привезено в Кремль. Там було мене порубано на шмаття і окривавлені частини моєї душі було розкидано на ганьбу і поталу на всіх зборищах. Все, що було злого, недоброго, мстивого, все топтало і поганило мене.

Я тримався рік і впав. Моє серце не втримало тягря неправди і зла.

Я народився і жив для добра і любові. Мене вбила ненависть великих якраз у момент їхньої малості».



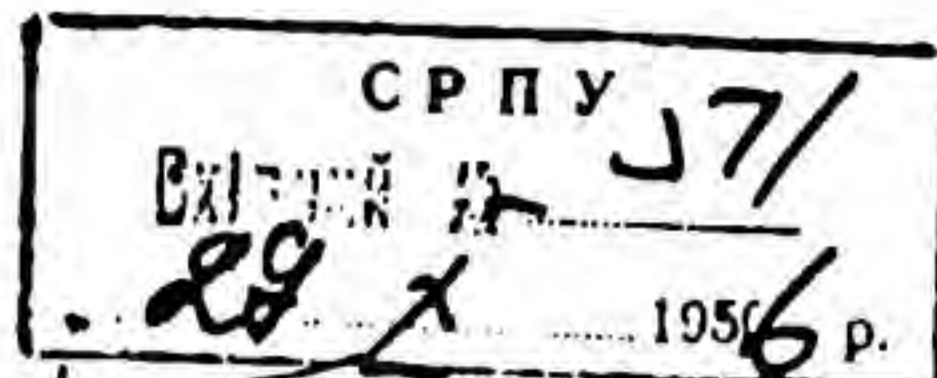


О. ДОВЖЕНКО. ЛИСТ ДО ПРЕЗИДІЇ СПІЛНИ РАДЯНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ УКРАЇНИ В СПРАВІ НАДАННЯ ЖИТЛА У ІУСВІ. 10 ЖОВТНЯ

195 1956 р.

РУКОПИС. КСЕРОКОПІЯ.

ЦДАМЛМ УКРАЇНИ, ф. 169, оп. 1, од. зб. 592, арк. 1.



До Президії Спілки Радянських  
письменників УРСР.

Воротами доу на Вкраїну.  
Президіє! Допомогли мені люди:  
давко комсь його одібрали у мене.  
Великої квартири мені не треба  
Пілоки треба мені, аби з одним  
богом вікна було видно далеко.  
Щоб міг з багатим Дніпро і Десну  
зес пір обрієти і річки Тернопільські  
землі, що так насипривіло  
ночами погари маршись мені

З повагою О. Довженко

1956 - X - 10

Москва